

tigede til at forlange Saadant, imod at betale Lyendet, foruden den til Fratrædelsesdagen fortjente Løn, deels Løn for saa langt et Tidsrum, som Lyendeforholdet var stiftet paa, dog ingenfinde mere end for 3 Maaneder, deels Kospenge for samme Tidsrum, dog ingenfinde mere end for 8 Uger.

§ 44.

Det er især paa Landet meget almindeligt, at Tjenester indgaaes paa et heelt Aar, navnlig fra 1ste November til næste Aars 1ste November, og at Huusbonden netop kun har holdt Lyendet om Vinteren, da han vilde have kunnet undvære samme, for at være sikker paa dets Arbejde i Sommerhalvaaret. Under disse Omstændigheder kan det ikke ansees for rigtigt, at Contracten, i Mangel af Dpfigelse, ikkun skulde ansees fornyet for et halvt Aar, eller for Winterhalvaaret, og denne Paragraph foreslaaes derfor omredigeret saaledes:

„En indgaaet Lyendecontract ansees, saalænge lovlig Dpfigelse ikke er skeet fra nogen af Siderne, fornyet paa ligesaa lang Tid, som oprindeligen var fastsat, dog i det længste paa 1 Aar, medmindre Parterne i nogen af disse Henseender have aftalt anderledes.“

§ 45.

Imod 1ste og 2det Punctum i denne Paragraph vides Intet at erindre. Derimod tillader Udvalget sig at foreslaae, at det sidste Punctum omredigeres saaledes:

„Er Lyendeforholdet stiftet maanedsviis, er Formodning for, at derved menes Calendarmaaneder, og bør Dpfigelse skee med 14 Dages Barsel.“

Denne Forandring ansees nødvendigt, fordi især i Kjøbenhavn Tjenesteforhold ofte afflutes midt i en Maaned.

§ 46.

Bed denne § foreslaaes følgende Forandringer:

Nr. 1. Ordene: „uden Befaling eller Tilslæbelse tager paa Borg i Huusbondens Navn, eller det“

bør formeentligen udgaae, da Saadant kun bør komme i Betragtning, naar det skeer i en

bedrageriff Hensigt, og da indbefattes denne Forseelse i det følgende Ord: Bedrageri.

Altsaa vilde Bestemmelsen komme til at lyde saaledes:

„Naar det begaaer Bedrageri, Lyvert eller nogen anden i den offentlige Mening vanærende Forbrydelse, eller tidligere har forset sig paa saadan Maade.“

Nr. 2. Efter Udkastet.

Nr. 3. Ligeledes efter Udkastet; dog tilføies: „uden at Saadant kan lægges Huusbonden til Last.“

Der kan nemlig tænkes det Tilfælde, at Huusbonden selv havde anlediget Lyendets Fængsling, uden at han kunde overbevise det om hvad han havde sigtet det for, og det kunde maafee endog oplyses, at Lyendet var aldeles uskyldigt, og at der ikke havde været tilstrækkelig Grund til Sigtelsen. Det vilde være uretfærdigt, om Lyendet under saadanne Omstændigheder, foruden den Fængsling, det havde maattet taale, skulde kunne bortvises af sin Tjeneste, uden mindste Erstatning.

Nr. 4 foreslaaes saaledes forandret:

„Naar det har tilladt sig grove fornærmelige Uttringer eller Gaandgribeligheder imod Huusbonden eller Nogen, der paa hans Vegne har Befaling over Lyendet.“

Det synes for haardt, at enhver fornærmelig Udtalelse eller Uttring, et Lyende kunde bruge imod en Huusbond, vel som oftest i Hidstighed, skulde kunne bevirke, at det kunde uden videre bortvises af sin Tjeneste. Man har derfor troet at burde tilføie, at det bør være grove fornærmelige Uttringer.

Hvad der er passeret i en foregaaende Tjeneste, synes ikke her at kunne komme i Betragtning, deels fordi et saadant tidligere Forhold kunde være anlediget af Omstændigheder, der maafee ikke kunde lægges Lyendet alene til Last, og deels fordi Lyendet i al Fald kunde have forbedret og forandret sin Dpsørsel.

Nr. 5 efter Udkastet; dog foreslaaes som formeentlig indeligere Udtryk af Lovens Mening, at istedetfor Ordene i 1ste Linie: „negter Lydighed mod Huusbonden“ sættes „negter at adlyde Huusbonden.“ Det antages nemlig, at her ikke sigtes til de Tilfælde, at Lyendet blot forsømmer at efterkomme, hvad der er det be-